

32003R1788

21.10.2003

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 270/123

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1788/2003,
29. september 2003,
millega kehtestatakse tasu piima- ja piimatootesektoris

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 31. märtsi 1984. aasta määrusega (EMÜ) nr 856/84, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 804/68 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, ⁽²⁾ on piima- ja piimatootesektoris alates 2. aprillist 1984 kehtestatud lisatasu kava. Kava on mitu korda pikendatud, eelkõige nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3950/92, millega kehtestatakse lisatasu piima- ja piimatootesektoris, ⁽³⁾ ja viimati kuni 31. märtsini 2008 nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1256/1999, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 3950/92, millega kehtestatakse lisatasu piima- ja piimatootesektoris. ⁽⁴⁾
- (2) Õpitud kogemustest kasu saamiseks ning kava lihtsustamiseks ja selgitamiseks tuleks määrus (EMÜ) nr 3950/92 kehtetuks tunnistada ning pikendatud kava hõlmavad eeskirjad ümber sõnastada ja selgemaks muuta.
- (3) Kava eesmärk on vähendada piima- ja piimatooteturul pakkumise ja nõudmise tasakaalustamatust ja sellest tulenevaid struktuurilisi ülejääke, saavutades seeläbi parema turutasakaalu. Seepärast tuleks selle rakendamist jätkata järgmisel seitsmel kvoodiaastal alates 1. aprillist 2008. Kõnealused kvoodiaastad tuleks lisada nendele, mis on juba ette nähtud määrusega (EMÜ) nr 3950/92.
- (4) Tuleks säilitada 1984. aastal tarvitusele võetud meetod, mis seisneb tasu kohaldamises nende piimakoguste suhtes, mis on varutud või müüdüd otsetarbimiseks üle teatava tagatiskünnise. See tagatiskünnis kehtestatakse iga liikmesriigi jaoks piimarasva võrdlussisaldust käsitleva tagatud üldkogusena.

- (5) Tasu tuleks kehtestada hoiataval tasemel ning liikmesriik peab seda maksma kohe, kui tootmiskvooti on ületatud. Seejärel peaks asjaomane liikmesriik jagama maksekohustuse ületurustanud tootjate vahel. Kõnealused tootjad kohustuvad maksma liikmesriigile oma osa tasust üksnes asjaolu tõttu, et nad on ületanud neile eraldatud kvote.

- (6) Liikmesriigid maksavad EAGGFi tagatisrahastule nende siseriiklikku võrdlussummat ületavale osale vastavat tasu, mida vähendatakse 1 % suuruse summa võrra, et võtta arvesse pankrotijuhte või teatavate tootjate lõplikku suutmatust maksta oma osa kõnealusest tasust.

- (7) Liikmesriikidele tuleks makstava tasu tootjate vahel ära jagamiseks ja selle EAGGFi tagatisrahastule maksmiseks võimaldada teatav ajavahemik. Kui liikmesriigid ei suuda sellest tähtajast kinni pidada, tuleks kõnealuste summade kasutatavus EAGGFi tagatisrahastu jaoks tagada nii, et need summad arvatakse maha liikmesriikidele tehtavatest igakuistest toetustest. See tähendab erandi kehtestamist nõukogu 26. septembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2040/2000 (eelarvedistsipliini kohta) ⁽⁵⁾ artiklist 14.

- (8) Määrusega (EMÜ) nr 3950/92 eristatakse tarded ja otseturustamine. Kogemused on näidanud, et haldamist tuleks lihtsustada, piirates tarnete tegemise vaid täispiimaga ja jättes välja kõik muud piimatooted. Sellest tulenevalt peaks otseturustamine edaspidi hõlmama piima müüki ja vahetut üleandmist tarbijatele ning ka teiste piimatoodete kõiki müüke ja üleandmisi.

- (9) Iga tarneteks ettenähtud individuaalse kvoodiga peaks käima koos tüüpiline rasvasisalduse määr, mis kehtestatakse olemasolevate ja muudetavate määrade põhjal vastavalt kindlaksmääratavatele eeskirjadele. Tuleks sätestada eeskirjad selle tagamiseks, et individuaalsete tegelike rasvasisalduste kaalutud keskmise ja siseriikliku referentsrasvasisalduse vahe jääks võimalikult väikeseks.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 5. juunil 2003 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 90, 1.4.1984, lk 10.

⁽³⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2028/2002 (EÜT L 313, 16.11.2002, lk 3).

⁽⁴⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 73.

⁽⁵⁾ EÜT L 244, 29.9.2000, lk 27.

- (10) Tuleks sätestada lihtsustatud kord individuaalsete kvootide jagamiseks tarnete ja otseturustamise vahel koos kohustusega edastada komisjonile selle jaotuse tegemiseks ja tasu arvutamiseks vajalik teave. See jaotus peaks põhinema nendel piimakvootidel, mis on tootjate kasutuses 1. aprillist 2003 algaval kvoodiaastal. Liikmesriikide poolt tootjatele eraldatud kogused kokku ei tohi ületada tootmiskvoote. Tootmiskvoodid kehtestatakse 11 kvoodiaastaks alates 1. aprillist 2004 ning neis võetakse arvesse eelmise kava erinevaid elemente.
- (11) Kindlaks tuleb määrata viis, kuidas võtta tarnitud koguste lõpliku aruande koostamisel arvesse piima rasvasisaldust. Tuleb rõhutada, et tarnitud piima rasvasisalduse vähenemise või piima erinevate osade eraldamise tagajärjeks ei tohi mitte mingil juhul olla tasu vähendamine mis tahes koguse osas, mis ületab liikmesriigi tagatud üldkoguse. Kui asjaomased kogused on ebaolulised, ei ole otseturustamise jaoks rasvasisaldust vaja arvesse võtta.
- (12) Kava tõhusa kohaldamise tagamiseks peaks tootjate käest nende osa makstavast tasust koguma kokkuostjad, kes on vajalike toimingute tegemiseks kõige paremas olukorras ning kellele tuleks seetõttu anda vahendid selle osamaksu kogumise tagamiseks. Seevastu tuleks iga kogutud summat, mis ületab liikmesriigilt nõutavat tasu, kasutada riiklike ümberkorraldamisprogrammide rahastamiseks ja/või tagastada teatavate kategooriate tootjatele või erandlikus olukorras olevatele tootjatele. Kui siiski leitakse, et liikmesriik ei pea tasu maksma, makstakse tagasi kõik kogutud ettemaksud.
- (13) Kogemus on näidanud, et selle kava rakendamine eeldab riigi reservi olemasolu, mis võimaldab saada tootjatel objektiivsete kriteeriumide alusel lisakoguseid või uutel tootjatel tegevust alustada ja mida täiendatakse kõikide kogustega, mida mingil põhjusel ei jaotata või enam ei jaotata tootjatele. Selleks, et võimaldada liikmesriikidel objektiivsete kriteeriumide kohaselt määratletud eriolukordades hakkama saada, peaks olema lubatud täiendada riigi reserve kõikide piimakvootide üldise vähendamise kaudu või vähendades nende kvootide lõplikke ülekandeid.
- (14) Selleks, et kava haldamine jääks piisavalt paindlikuks, tuleks liikmesriikidel lubada kvoodiaasta lõpus kasutamata kvoodid kas riigi tasandil või kokkuostjate vahel ümber jaotada.
- (15) Kui tootjad ei kasuta kvote ära terves ulatuses, võib see takistada piimatootmise nõuetekohast arengut. Selliste probleemide vältimiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus otsustada, et kui tootmisega ei tegeleta või kui kvote kasutatakse märkimisväärse ajavahemiku jooksul eraldatud kogusest oluliselt vähem, suunatakse kasutamata kvoodid tagasi riigi reservi ning need jaotatakse ümber teiste tootjate vahel. Tuleks näha ette sätted juhtudeks, kui tootjad, kes ei suuda ajutiselt toota, soovivad siiski tootmistegevust jätkata.
- (16) Individuaalsete kvootide osade ajutine ülekandmine liikmesriikides, kes on seda lubanud, on osutunud kava tõhusust soodustavaks. Seda mehhanismi ei tuleks siiski rakendada, kui see võib sattuda vastuollu struktuuri arengu ja kohandustega, ning sellest tulenevaid mis tahes haldusraskusi ei tohiks alahinnata ning samuti ei tuleks lubada endistel tootjatel, kes on tootmisest loobunud, hoida oma kvote enda käes kauem, kui see on vajalik nende kvootide ülekandmiseks tegutsevale tootjale.
- (17) Kava loomisel 1984. aastal kehtestati põhimõte, et kui põllumajandusettevõtte müüakse, renditakse või kantakse üle pärandina, läheb vastav piimakvoot koos asjaomase maaga üle kokkuostjale, rentnikule või pärijale. Seda esialgset põhimõtet ei ole põhjust muuta. Kõigil nendel ülekandmise juhtudel, kui pooled ei ole üksmeel, tuleks poolte seaduslike huvide kaitseks kohaldada siseriiklikke norme.
- (18) Piimatootmise ümberkorraldamise ja keskkonna parandamise jätkamiseks tuleks kehtestada teatavad erandid põhimõttest, mille kohaselt on piimakvoodid seotud põllumajandusettevõttega, ning liikmesriikidel tuleks lubada jätta alles võimalus rakendada siseriiklikke või piirkondlikke ümberkorraldusprogramme. Samuti tuleks lubada liikmesriikidel korraldada piimakvootide ülekandmine muul viisil kui tootjate vaheliste üksiktehingute teel.
- (19) Kooskõlas piimakvootide eri ülekandmisviisidega ja kasutades objektiivseid kriteeriume, tuleks lubada liikmesriikidel suunata osa ülekantud kvote riigi reservi.
- (20) Kogemused lisatasukava osas on näidanud, et kvootide ülekandmine selliste õigustoimingute nagu liisingute abil, mille tulemuseks ei pruugi olla asjaomaste kvootide lõplik ülekandmine ülevõtjale, võib olla piimatootmisele lisakulu, mis takistab tootmisstruktuuride parandamist. Selleks, et tugevdada kvootide toimimist piima- ja piimatooteturu reguleerimisvahendina, peaks liikmesriikidel olema lubatud suunata liisingute või sarnaste õigustoimingute abil üle kantud kvote riigi reservi, et neid objektiivsete kriteeriumide põhjal aktiivsetele ja eriti neid varem kasutanud tootjatele ümber jaotada. Samuti tuleks lubada liikmesriikidel korraldada piimakvootide ülekandmine muul viisil kui tootjate vaheliste üksiktehingute teel.

(21) Tootmisvahenditele tehtavate kulutuste tõusu või ebavõrdse kohtlemise põhjustamise vältimiseks tuleks rõhutada, et igasugune riiklik rahaline toetus kvootide omandamise või ülekandmise jooksul on keelatud.

Artikkel 2

Tasu

(22) Käesoleva määrusega ettenähtud tasu peaesmärk on piimatooteturu reguleerimine ja tasakaalus hoidmine. Seepärast tuleks selle tasu kohaldamisel saadud tulu kasutada piimasektori kuludeks.

Tasu kehtestatakse 100 kg piima kohta ja see on 33,27 eurot kvoodiaastal 2004/2005, 30,91 eurot kvoodiaastal 2005/2006, 28,54 eurot kvoodiaastal 2006/2007 ja 27,83 eurot kvoodiaastal 2007/2008 ja hiljem.

(23) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, (1)

Artikkel 3

Tasu maksmine

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Alates 1. aprillist algavaks 11 järjestikuseks 12kuuliseks perioodiks (edaspidi "kvoodiaasta") kehtestatakse tasu (edaspidi "tasu") lehmapiima koguste ja muude piimatoodete koguste jaoks, mida asjaomase kvoodiaasta jooksul turustatakse üle I lisas kehtestatud tootmiskvootide.

2. Need kogused jaotatakse tootjate vahel vastavalt artiklile 6, eristades tarneid ja otseturustamist, nagu on määratletud artiklis 5. Tootmiskvootide ületamine ja sellest tulenev tasu määratakse kindlaks riiklikult igas liikmesriigis 3. peatüki kohaselt ning eristades tarneid ja otseturustamist.

3. I lisas määratakse kindlaks tootmiskvoodid, ilma et see piiraks nende võimalikku läbivaatamist, pidades silmas üldist turuolukorda ja eritingimusi teatavates liikmesriikides.

1. Liikmesriik maksab ühendusele tasu I lisas kehtestatud ning tarnete ja otseturustamise vahel eristatud kindlaksmääratud tootmiskvootide ületamise eest; tasu makstakse Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) 99 % ulatuses nõutavast summast enne asjaomasele kvoodiaastale järgnevat 1. oktoobrit.

2. Kui lõikes 1 ettenähtud tasu ei ole enne kõnealust kuupäeva makstud, arvab komisjon pärast Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondiga (EAGGF) konsulteerimist maksimata jäänud tasuga samaväärse summa maha igakuistest ettemaksetest asjaomaste liikmesriikide tehtud kulutuste põhjal nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) (2) artikli 5 lõike 1 ja artikli 7 lõike 2 kohaselt. Enne otsuse tegemist hoiatab komisjon asjaomast liikmesriiki, kes teatab oma seisukoha ühe nädala jooksul. Määruse (EÜ) nr 2040/2000 artikli 14 sätteid ei kohaldata.

3. Komisjon määrab kindlaks käesoleva artikli rakendamise korra vastavalt artikli 23 lõikes 2 sätestatud menetlusele.

Artikkel 4

Tootjate osa makstavast tasust

Tasu jaotatakse vastavalt artiklite 10 ja 12 sätetele tervenisti nende tootjate vahel, kes on artikli 1 lõikes 2 osutatud tootmiskvootide ületamisele kaasa aidanud.

(1) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(2) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

Ilma et see piiraks artikli 10 lõike 3 ja artikli 12 lõike 1 kohaldamist, kohustuvad tootjad maksma liikmesriigile oma osa tasust, mis arvutatakse 3. peatüki sätete kohaselt, üksnes asjaolu tõttu, et nad on ületanud kasutada olevaid kvote.

Artikkel 5

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *piim* – ühe või mitme lehma lüpsmise saadus;
- b) *muud piimatooted* – mis tahes muu piimatoodet kui piim, eelkõige lõss, koor, või, jogurt ja juust; vajadusel arvestatakse need tooted ümber “piimaekvivalentideks”, kohaldades artikli 23 lõikes 2 ettenähtud korras kindlaksmääratavaid koefitsiente;
- c) *tootja* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja toetuskavad teatavate põllukultuuride tootjate jaoks) ⁽¹⁾ artikli 2 punktis a määratletud põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte asub liikmesriigi geograafilisel territooriumil ning kes toodab ja turustab piima või kes kavatab seda lähitulevikus teha;
- d) *põllumajandusettevõtte* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis b määratletud põllumajandusettevõtte;
- e) *kokkuostja* – ettevõtjad või nende rühmad, kes ostavad tootjatelt piima:
- selle kogumiseks, pakendamiseks, ladustamiseks, jahutamiseks ja töötlemiseks, sealhulgas lepingu alusel,
 - et müüa seda ühele või enamale ettevõttele, mis töötleb või töötab ümber piima või piimatooteid.
- Kokkuostjana tuleb käsitada ka iga samal geograafilisel alal asuvat kokkuostjate rühma, kes teeb oma liikmete nimel nende tasu maksmiseks vajalikke haldus- ja raamatupidamis-toiminguid. Selle lõigu esimese lause kohaldamisel peetakse Kreekat üheks geograafiliseks alaks ja teda võib käsitada eespool osutatud kokkuostjate rühmana;
- f) *tarne* – kõik tootjalt kokkuostjale tehtavad piima tarned, välja arvatud mis tahes muude piimatoodete tarned, ükskõik kas tootja, kokkuostja, selliseid tooteid töötleva või ümber töötava ettevõtja või kolmanda isiku veovahendiga;
- g) *otseturustamine* – tootjalt otse tarbijale piima mis tahes müük või üleandmine ning samuti tootjalt muude piimatoodete mis tahes vahetu müük või üleandmine. Komisjon võib artikli 23 lõikes 2 osutatud korras ning arvestades käesoleva artikli punktis f esitatud “tarne” mõistet, kohandada “otseturustamise” mõistet, et välistada eelkõige mõne piimakoguse või muude turustatud piimatoodete tasukorra kohaldamisalast väljajäämine;
- h) *turustamine* – piima tarned või piima või muude piimatoodete otseturustamine;
- i) *tootmiskvoot* – I lisas iga liikmesriigi jaoks kindlaksmääratud kvoot;
- j) *individuaalne kvoot* – tootja individuaalne piimakvoot mis tahes kvoodiaasta 1. aprillil;
- k) *kasutada olev kvoot* – piimakvoot, mis on tootja kasutuses selle kvoodiaasta 31. märtsil, mille jaoks tasu on arvatud, võttes arvesse kõiki käesoleva määrusega ettenähtud ülekanndmisi, müüke, ümberarvestamisi ja ajutisi ümberjaotamisi, mis on kõnealuse kvoodiaasta jooksul aset leidnud.

2. PEATÜKK

INDIVIDUAALSETE PIIMAKVOOTIDE JAOTAMINE

Artikkel 6

Individuaalsed kvoodid

1. Liikmesriigid kehtestavad individuaalsed kvoodid määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 4 kohaselt 1. aprillil 2003 alanud kvoodiaasta jooksul jaotatud individuaalsete kvootide alusel enne 1. juunit 2004.
2. Tootjatel võib olla kas üks või kaks individuaalset kvooti, üks tarnete ja teine müükide jaoks. Tootja ühed kvoodid võib teisteks kvootideks ümber arvestada ainult liikmesriigi pädev asutus tootja nõuetekohase taotluse korral.
3. Kui tootjal on kaks piimakvooti, arvutatakse tema käest nõutav osa makstavast tasust kummagi kvoodi jaoks eraldi.

⁽¹⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

4. Artiklis 1 osutatud tarnete jaoks Soomele eraldatud tootmiskvoodi osa võib suurendada artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras 200 000 tonnini, et kasutada seda kompensatsioonikvootideks Soome SLOM-tootjatele. Seda ühenduse õigusaktide kohaselt eraldatavat varu tohib kasutada ainult nende tootjate huvides, kelle tootmise taasalustamise õigust on ühinemise tulemusena piiratud.

5. Vajadusel kohandatakse individuaalseid kvote iga asjaomase kvoodiaasta puhul nii, et iga liikmesriigi tarnete ja otseturustamise jaoks ettenähtud individuaalsed kvoodid kokku ei ületaks tootmiskvoodi vastavat osa, mida on kohandatud artikli 8 kohaselt, võttes arvesse mis tahes riigi reservi jaotamiseks tehtud vähendusi, nagu on ette nähtud artikliga 14.

Artikkel 7

Kvootide eraldamine riigi reservist

Liikmesriigid võtavad vastu eeskirjad, millega lubatakse artiklis 14 ettenähtud riigi reservist eraldada tootjatele kõik kvoodid või osa neist, võttes aluseks komisjonile edastatavad objektiivsed kriteeriumid.

3. PEATÜKK

TASU ARVUTAMINE

Artikkel 8

Kvootide haldamine

1. Komisjon kohandab artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras iga liikmesriigi ja iga kvoodiaasta puhul enne kõnealuse kvoodiaasta lõppu tootmiskvootide jaotust tarnete ja otseturustamise vahel, võttes arvesse tootjate esitatud taotlusi individuaalsete tarnekvootide ja müügikvootide vaheliseks ümberarvestamiseks.

2. Liikmesriigid edastavad igal aastal komisjonile artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmääratavateks kuupäevadeks ja seal ettenähtud eeskirjade kohaselt teabe, mis on vajalik:

- a) lõikes 1 osutatud kohanduse tegemiseks;
- b) iga liikmesriigi makstava tasu arvutamiseks.

Artikkel 9

Rasvasisaldus

1. Igale tootjale omistatakse referentsrasvasisaldus, mida kohaldatakse temale eraldatavate individuaalsete kvootide suhtes.

2. Artikli 6 lõike 1 kohaselt 31. märtsil 2004 tootjatele eraldatavate individuaalsete piimakvootide puhul on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rasvasisaldus sama kui selle koguse referentsrasvasisaldus kõnealusel kuupäeval.

3. Seda sisaldust muudetakse artikli 6 lõikes 2 osutatud ümberarvestamise käigus ning piimakvootide omandamise või ülekandmise puhul artikli 23 lõikes 2 osutatud korras sätestatud eeskirjade alusel.

4. Uute tootjate puhul, kes on saanud individuaalse kvoodi kõikide tarnete jaoks riigi reservist, määratakse rasvasisaldus kindlaks artikli 23 lõikes 2 osutatud eeskirjade kohaselt.

5. Lõikes 1 osutatud individuaalset referentsrasvasisaldust kohandatakse vajadusel käesoleva määruse jõustumisel ja pärast seda iga kvoodiaasta alguses nii, et iga liikmesriigi puhul ei ületaks individuaalsete tegelike rasvasisalduste kaalutud keskmine 0,1 grammi kilogrammi kohta II lisas kehtestatud referentsrasvasisaldusest.

Artikkel 10

Tarnetelt sissenõutav tasu

1. Lõpliku tasuaruande koostamiseks suurendatakse või vähendatakse koefitsientide abil ja artikli 23 lõike 2 kohaselt sätestatud tingimustel iga tootja tarnitud koguseid, et need kajastaks kõiki erinevusi tegeliku rasvasisalduse ja referentsrasvasisalduse vahel.

2. Kui siseriiklikul tasandil on lõike 1 kohaselt korrigeeritud tarnete summa väiksem tegelikult tehtud tarnetest, arvutatakse tasu tegelikult tehtud tarnete põhjal. Sellistel juhtudel vähendatakse iga vähendust proportsionaalselt nii, et korrigeeritud tarnete summa oleks vastavuses tegelikult tehtud tarnetega.

Kui siseriiklikul tasandil on lõike 1 kohaselt korrigeeritud tarnete summa suurem tegelikult tehtud tarnetest, arvutatakse tasu korrigeeritud tarnete põhjal.

3. Iga tootja osa makstavast tasust kehtestatakse liikmesriigi otsusega pärast seda, kui kogu tarnete jaoks eraldatud tootmiskvoodi kasutamata osa on või ei ole ümber jaotatud, proportsionaalselt iga tootja individuaalsete kvootidega või vastavalt liikmesriikide kehtestatavatele objektiivsetele kriteeriumidele:

- a) kas siseriiklikul tasandil selle summa põhjal, mille võrra iga tootja individuaalset piimakvooti on ületatud,
- b) või kõigepealt kokkuostja tasandil ja seejärel vajadusel siseriiklikul tasandil.

Artikkel 11

Kokkuostjate osatähtsus

1. Kokkuostjad vastutavad asjaomastelt tootjatelt nende osamaksu kogumise eest ning maksavad enne artikli 23 lõike 2 kohaselt kehtestatavat kuupäeva ning seal sätestatavas korras liikmesriigile selliste osamaksude summa, mis arvatakse maha ületootmise eest vastutavatele tootjatele makstavast piimahinnast, või kui see ei õnnestu, siis muude asjakohaste vahendite abil kogutud summa.

2. Kui üks kokkuostja asendab osaliselt või täielikult mõnda teist kokkuostjat või -ostjaid, tuleb selle kvoodiaasta ülejäänud osa puhul arvesse võtta tootja individuaalseid kvote, millest on lahutatud juba tarnitud kogused, kusjuures arvesse tuleb võtta koguste rasvasisaldust. Seesama nõue kehtib ka juhul, kui tootja vahetab ühe kokkuostja teise vastu.

3. Kui võrdlusperioodi jooksul ületavad tootja tarnitud kogused selle tootja kasutada olevat kvooti, võib asjaomane liikmesriik otsustada, et kokkuostja vähendab tootja osamaksu ettemaksena asjaomase tootja poolt üle kvoodi tarnitud piima hinda vastavalt liikmesriigi poolt sätestatavatele üksikasjalikele eeskirjadele. Liikmesriik võib kehtestada konkreetse korra, et võimaldada kokkuostjatel arvata see ettemakse maha juhul, kui tootjad tarnivad mitmele kokkuostjale.

Artikkel 12

Otseturustamiselt sissenõutav tasu

1. Otseturustamise korral kehtestatakse liikmesriigi otsusega iga tootja osa makstavast tasust sobival territoriaalsel või siseriiklikul tasandil pärast seda, kui kogu otseturustamise jaoks eraldatud tootmiskvoodi kasutamata osa on või ei ole ümber jaotatud.

2. Liikmesriigid kehtestavad müüdüd, üleantud või müüdüd või üleantud piimatoodete valmistamiseks kasutatud piima üldkoguselt nõutava tootja osamaksu arvutamise aluse, kohaldades artikli 23 lõike 2 kohaselt kehtestatud kriteeriume.

3. Lõpliku tasuaruande koostamisel ei võeta arvesse rasvasisaldusega seotud parandusi.

4. Tasu liikmesriigi pädevale asutusele maksmise viis ja aeg määratakse kindlaks artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

4. PEATÜKK

TASU HALDAMINE

Artikkel 13

Liigselt makstud või maksmata summad

1. Kui tarnete või otseturustamise puhul leitakse, et tasu tuleb maksta ja kui tootjatelt kogutud osamaks on tasust suurem, võib liikmesriik:

a) kasutada ülejääki osaliselt või tervikuna artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud meetmete rahastamiseks ja/või

b) jagada selle osaliselt või tervikuna tootjatele, kes kuuluvad mõnda sellisesse eelistatud tootjate rühma, mille liikmesriik on kehtestanud objektiivsete kriteeriumide alusel ning artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras kehtestatava ajavahemiku jooksul, või tootjatele, kes on erandlikus olukorras käesoleva meetme mitteseotud siseriiklike eeskirjade tõttu.

2. Kui tasu ei ole vaja maksta, tagastatakse kõik kokkuostjate või liikmesriigi kogutud ettemaksed hiljemalt järgmise kvoodiaasta lõpuks.

3. Kui kokkuostja ei täida kohustust koguda artikli 11 kohaselt tootjate osa makstavast tasust, võivad liikmesriigid koguda tasumata summad otse tootjatelt, ilma et see piiraks mis tahes karistusi, mida liikmesriik võib kohaldada kohustusi rikkunud kokkuostja suhtes.

4. Kui kokkuostja või -ostjad ei järgi maksmiseks ettenähtud tähtaega, tuleb liikmesriigile maksta artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras kehtestatud viivist.

Artikkel 14

Riigi reserv

1. Iga liikmesriik kehtestab I lisas kinnitatud kvootide osana riigi reservi, võttes eelkõige arvesse artikli 7 kohaseid eraldisi. Vajadusel täiendatakse riigi reservi, võttes tagasi artiklis 15 osutatud kvoodid, pidades artikli 19 kohaselt kinni teatava osa ülekantud kvootidest või vähendades kõiki individuaalseid kvote. Kõnealused kvoodid säilitavad oma esialgse eesmärgi, st need jäävad kas tarnete või otseturustamise jaoks.

2. Kõik liikmesriigile eraldatud lisakvoodid suunatakse automaatselt riigi reservi ning jagatakse vastavalt prognoositavatele vajadustele tarnete ja otseturustamise vahel.

3. Riigi reservi suunatud kvootidel ei ole referentsrasvasisaldust.

Artikkel 15

Tegevusetuse juhud

1. Kui füüsiline või juriidiline isik, kellel on individuaalsed kvoodid, ei vasta kvoodiaasta jooksul enam artikli 5 punkti c nõuetele, lähevad need kvoodid hiljemalt järgmise aasta 1. aprilliks tagasi riigi reservi, välja arvatud juhul, kui ta alustab hiljemalt kõnealusel kuupäeval taas tootmistegevusega, nagu on määratletud artikli 5 punktis c.

Kui isik või üksus alustab taas tootmistegevusega hiljemalt kvootidest ilmajäämisele järgneva teise kvoodiaasta lõpus, tagastatakse sellele isikule või üksusele hiljemalt taotluse esitamise kuupäevale järgnevas 1. aprilliks kõik individuaalsed kvoodid või osa neist, millest ta on ilma jäänud.

2. Kui tootjad ei turusta vähemalt ühe kvoodiaasta jooksul kogust, mis on võrdne vähemalt 70 % nende individuaalsest kvoodist, võivad liikmesriigid otsustada, kas suunata kasutamata kvoot või osa sellest tagasi riigi reservi ja millistel tingimustel seda teha.

Liikmesriigid võivad otsustada, mis tingimustel individuaalne piimakvoot jagatakse uuesti asjaomasele tootjale, kui ta peaks turustamisega uuesti alustama.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata siiski vääramatute jõu juhtude ja nõuetekohaselt põhjendatud ja pädeva asutuse tunnustatud juhtude korral, mis mõjutavad ajutiselt asjaomaste tootjate tootmisvõimsust.

Artikkel 16

Ajutised ülekanded

1. Liikmesriigid lubavad iga kvoodiaasta lõpus kanda asjaomase ajavahemiku jooksul ajutiselt üle individuaalsete kvootide osa, mida tootjad, kelle kasutuses need on, ei kavatse kasutada.

Liikmesriigid võivad korraldada ülekandmistoimingud asjaomaste tootjakategooriate või piimatootmise struktuuride kohaselt, piirata nende tegemise ainult kokkuostjatega või teatavate piirkondadega, lubada artikli 15 lõikes 3 sätestatud juhtudel täielikke ülekandmisi ning määrata kindlaks, millises ulatuses võib üleandja teha uusi ülekandmistoiminguid.

2. Iga liikmesriik võib teha otsuse mitte kohaldada lõiget 1 ühel või mõlemal järgmisel põhjusel:

a) vajadus soodustada struktuurimuutusi ja -kohandusi,

b) peamiselt halduslikud vajadused.

Artikkel 17

Piimakvootide koos maaga ülekandmine

1. Individuaalsed kvoodid lähevad koos põllumajandusettevõttega üle selle üle võtnud tootjatele, kui ettevõtte müüakse, liisitakse, antakse üle tegeliku või eeldatava pärandina või mis tahes muul viisil, millel on tootjatele samalaadsed õiguslikud tagajärjed, vastavalt liikmesriikide määratletavatele üksikasjalikele eeskirjadele, võttes arvesse piimatootmiseks kasutatavat maa-ala või muid objektiivseid kriteeriume ning vajadusel mis tahes kokkuleppeid poolte vahel. See osa kvoodist, mida ei ole koos põllumajandusettevõttega üle kantud, lisatakse riigi reservi.

2. Kui individuaalsed piimakvoodid on lõike 1 kohaselt üle kantud või kantakse üle rendilepingu või muu samalaadsete õiguslike tagajärgedega vahendi abil, võivad liikmesriigid otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel ja eesmärgiga tagada kvootide jaotamine üksnes tootjatele, et individuaalset piimakvooti ei kanta üle koos ettevõttega.

3. Kui maa kantakse üle ametivõimudele ja/või üldsuse huvides kasutamiseks või kui valduse üleminek toimub eesmärkidel, mis ei ole põllumajanduslikud, tagavad liikmesriigid vajalike meetmete võtmise poolte seaduslike huvide kaitseks, eelkõige selleks, et anda valduse loovutanud tootjatele võimalus piimatootmist jätkata, kui nad kavatsevad seda teha.

4. Kui pooled ei saavuta maa rendilepingu aegumisel kokkulepet ja rendilepingut ei ole võimalik samadel tingimustel pikendada, samuti samalaadsete õiguslike tagajärgedega olukordades, kantakse kõnealused individuaalsed kvoodid täielikult või osaliselt üle tootjale, kelle valdusesse põllumajandusettevõtte läheb, kooskõlas liikmesriikide kehtestatud või kehtestatavate sätetega, võttes arvesse poolte seaduslikke huvisid.

Artikkel 18

Ülekandmise erimeetmed

1. Piimatootmise edukaks ümberkorraldamiseks või keskkonna parandamiseks võivad liikmesriigid kooskõlas enda sätestatavate eeskirjadega, võttes arvesse asjaomaste poolte seaduslikke huvisid:

- a) maksta tootjatele, kes piimatootmisest lõplikult või osaliselt loobuvad, hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna ning suunata sel teel vabanevad individuaalsed kvoodid riigi reservi;
- b) määrata objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaks tingimused, mille korral pädev asutus või selle asutuse määratud organ võib kvoodiaasta alguses tootjatele tasu eest ümber jaotada individuaalseid kvote, millest teised tootjad on eelmise kvoodiaasta lõpuks lõplikult loobunud, saades selle eest hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna, mis on võrdne eespool nimetatud tasuga;
- c) koondada ja kontrollida individuaalsete piimakvootide ilma maata üleminekuid;
- d) näha ette juhul, kui maa on kantud üle eesmärgiga parandada keskkonda, et asjaomane individuaalne kvoot eraldatakse tootjale, kes on maast loobunud, kuid kes soovib piimatootmist jätkata;
- e) määrata objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaks piirkonnad või varumisalad, mille piires piimatootmise struktuuri parandamiseks lubatakse individuaalseid piimakvote kanda üle, ilma et läheks üle vastav maavaldus;
- f) lubada juhul, kui tootja esitab taotluse pädevale asutusele või selle asutuse määratud organile, kanda piimatootmise struktuuri põllumajandusettevõtte tasandil parandamiseks või tootmise ekstensiivistamise võimaldamiseks individuaalseid piimakvote lõplikult üle, ilma et läheks üle vastav maavaldus, või vastupidi.

2. Lõike 1 sätteid võib rakendada siseriiklikul tasandil, asjakohasel piirkondlikul tasandil või määratletud varumisaladel.

Artikkel 19

Ülekandmiste osa kinnipidamine

1. Artiklites 17 ja 18 osutatud ülekandmiste puhul võivad liikmesriigid objektiivsete kriteeriumide alusel suunata osa individuaalsest kvoodist riigi reservi.

2. Kui individuaalsed piimakvoodid on artiklite 17 ja 18 kohaselt üle kantud või kantakse üle koos vastava maaga või ilma rendilepingu või muu samaväärse õigusliku tagajärgedega vahendi abil, võivad liikmesriigid otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel ja eesmärgiga tagada kvootide jaotamine üksnes tootjatele, kas ja millistel tingimustel suunatakse kogu kvoot või osa sellest tagasi riigi reservi.

Artikkel 20

Abi individuaalsete piimakvootide saamiseks

Ükski ametiasutus ei tohi anda kvootide omandamisega vahele seotud rahalist abi käesoleva määruse alusel individuaalsete piimakvootide ostmisel, ülekandmisel või jaotamisel.

Artikkel 21

Heakskiitmine

Kokkuostja staatuse peab eelnevalt heaks kiitma liikmesriik kooskõlas artikli 23 lõike 2 kohaselt sätestatud kriteeriumidega.

Tingimused, mida tootjad peavad täitma otseturustamise korral, ja sellise müügiga seotud teave määratakse kindlaks artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

5. PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Tasu kohaldamine

Tasu käsitatakse sekkumisena põllumajandusturgude stabiliseerimiseks, ja seda tuleb kasutada piimasektori kulude katmiseks.

*Artikkel 23***Korralduskomitee**

1. Komisjoni abistab piima- ja piimatooteturu ühist korraldust käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EMÜ) nr 1255/1999⁽¹⁾ artikliga 41 asutatud piima- ja piimatooteturu korralduskomitee, edaspidi "komitee".

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 ettenähtud ajavahemik on üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

*Artikkel 24***Rakendusmeetmed**

Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

*Artikkel 25***Kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EMÜ) nr 3950/92 tunnistatakse kehtetuks alates 1. aprillist 2004.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda III lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

*Artikkel 26***Üleminekumeetmed**

Käesoleva määrusega ettenähtud kavasse tehtavate muudatuste rakendamise hõlbustamiseks vajalikud mis tahes ülemineku-meetmed võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

*Artikkel 27***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. aprillist 2004, välja arvatud artiklid 6 ja 24, mida kohaldatakse alates määruse jõustumisest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. september 2003

Nõukogu nimel

eesistuja

G. ALEMANN

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48.

I LISA

PIIMAKVOODID

a) Kvoodiaasta 2004/2005

Liikmesriik	Kogus (tonnides)
Belgia	3 310 431,000
Taani	4 455 348,000
Saksamaa	27 864 816,000
Kreeka	820 513,000
Hispaania	6 116 950,000
Prantsusmaa	24 235 798,000
Iirimaa	5 395 764,000
Itaalia	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Madalmaad	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugal	1 870 461,000
Soome	2 407 003,324
Rootsi	3 303 000,000
Ühendkuningriik	14 609 747,000

c) Kvoodiaasta 2006/2007

Liikmesriik	Kogus (tonnides)
Belgia	3 326 983,000
Taani	4 477 624,000
Saksamaa	28 004 140,000
Kreeka	820 513,000
Hispaania	6 116 950,000
Prantsusmaa	24 356 977,000
Iirimaa	5 395 764,000
Itaalia	10 530 060,000
Luksemburg	270 394,000
Madalmaad	11 130 066,000
Austria	2 763 148,000
Portugal	1 929 824,000
Soome	2 419 025,324
Rootsi	3 319 515,000
Ühendkuningriik	14 682 697,000

b) Kvoodiaasta 2005/2006

Liikmesriik	Kogus (tonnides)
Belgia	3 310 431,000
Taani	4 455 348,000
Saksamaa	27 864 816,000
Kreeka	820 513,000
Hispaania	6 116 950,000
Prantsusmaa	24 235 798,000
Iirimaa	5 395 764,000
Itaalia	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Madalmaad	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Soome	2 407 003,324
Rootsi	3 303 000,000
Ühendkuningriik	14 609 747,000

d) Kvoodiaasta 2007/2008

Liikmesriik	Kogus (tonnides)
Belgia	3 343 535,000
Taani	4 499 900,000
Saksamaa	28 143 464,000
Kreeka	820 513,000
Hispaania	6 116 950,000
Prantsusmaa	24 478 156,000
Iirimaa	5 395 764,000
Itaalia	10 530 060,000
Luksemburg	271 739,000
Madalmaad	11 185 440,000
Austria	2 776 895,000
Portugal	1 939 187,000
Soome	2 431 047,324
Rootsi	3 336 030,000
Ühendkuningriik	14 755 647,000

(*) Ainult Assooride tootjatele eraldatav 50 000 tonnise suurendus.

e) Kvoodiaastad 2008/2009 – 2014/2015

Liikmesriik	Kogus (tonnides)
Belgia	3 360 087,000
Taani	4 522 176,000
Saksamaa	28 282 788,000
Kreeka	820 513,000
Hispaania	6 116 950,000
Prantsusmaa	24 599 335,000
Iirimaa	5 395 764,000
Itaalia	10 530 060,000
Luksemburg	273 084,000
Madalmaad	11 240 814,000
Austria	2 790 642,000
Portugal	1 948 550,000
Soome	2 443 069,324
Rootsi	3 352 545,000
Ühendkuningriik	14 828 597,000

II LISA

REFERENTSRASVASISALDUS

Liikmesriik	Referentsrasvasisaldus (g/kg)
Belgia	36,91
Taani	43,68
Saksamaa	40,11
Kreeka	36,10
Hispaania	36,37
Prantsusmaa	39,48
Iirimaa	35,81
Itaalia	36,88
Luksemburg	39,17
Madalmaad	42,36
Austria	40,30
Portugal	37,30
Soome	43,40
Rootsi	43,40
Ühendkuningriik	39,70

III LISA

VASTAVUSTABEL

Käesolev määrus		Määrus (EMÜ) nr 3950/92
Artikli 1	lõige 1	Artikli 1 esimene lõik
	lõige 2	–
	lõige 3	Artikli 3 lõige 2
Artikkel 2		Artikli 1 teine lõik
Artikkel 3		–
Artikkel 4		Artikli 2 lõike 1 esimene lõik
Artikkel 5		Artikkel 9
Artikli 6	lõiked 1, 2 ja 3	–
	lõige 4	Artikli 3 lõige 2
	lõige 5	Artikli 4 lõige 2
Artikkel 7		–
Artikkel 8		–
Artikkel 9		–
Artikli 10	lõiked 1 ja 2	–
	lõige 3	Artikli 2 lõike 1 teine lõik
Artikli 11	lõige 1	Artikli 2 lõike 2 esimene lõik
	lõige 2	Artikli 2 lõike 2 teine lõik
	lõige 3	Artikli 2 lõike 2 kolmas lõik
Artikli 12	lõige 1	Artikli 2 lõige 1
	lõiked 2 ja 3	–
	lõige 4	Artikli 2 lõige 3
Artikli 13	lõige 1	Artikli 2 lõige 4
	lõiked 2–4	–
Artikli 14	lõige 1	Artikli 5 esimene lõik
	lõiked 2 ja 3	–
Artikkel 15		Artikli 5 teine ja kolmas lõik
Artikkel 16		Artikkel 6
Artikli 17	lõige 1	Artikli 7 lõige 1
	lõige 2	Artikli 8a punkt b
	lõiked 3 ja 4	Artikli 7 lõike 1 kolmas lõik ja lõige 3
Artikkel 18		Artikkel 8
Artikli 19	lõige 1	Artikli 7 lõike 1 teine lõik
	lõige 2	Artikli 8a punkt a

Käesolev määrus	Määrus (EMÜ) nr 3950/92
Artikkel 20	–
Artikkel 21	–
Artikkel 22	Artikkel 10
Artikli 23 lõige 1	Artikli 11 esimene lõik
lõiked 2 ja 3	–
Artikkel 24	Artikli 11 esimene lõik
Artikkel 25	Artikkel 12
I lisa	Lisa
II lisa	–
III lisa	–